

Suvestinė redakcija nuo 2026-04-08

Potvarkis paskelbtas: TAR 2025-10-28, i. k. 2025-17882

PALANGOS MIESTO SAVIVALDYBĖS MERAS

POTVARKIS

**DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO PALANGOS MIESTO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS
GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2025 m. kovo 14 d. Nr. M1-110

Palanga

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtintu Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Palangos miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2019 m. birželio 28 d. įsakymo Nr. A1-897 „Dėl gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės gyvenamosiose teritorijose taisyklių patvirtinimo“ 1 punktą su vėlesniais pakeitimais.

Meras

Šarūnas Vaitkus

GYVŪNŲ LAIKYMO PALANGOS MIESTO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklėse (toliau – Taisyklės) nustatomos gyvūnų laikytojų pareigos, draudžiami veiksmai, bendrieji gyvūnų laikymo reikalavimai, specialieji ūkinių gyvūnų, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepriežiūrių gyvūnų laikymo reikalavimai Palangos miesto savivaldybės (toliau – Savivaldybė) teritorijoje.

2. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas ūkinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Biologinio saugumo priemonės – veterinarinės sanitarijos priemonės, kuriomis užkrečiamosios ligos sukėlėjui užkertamas kelias patekti į gyvūnų laikymo vietą ar medžioklės plotų vienetą arba būti perneštam iš užkrėstos gyvūnų laikymo vietos ar medžioklės plotų vieneto į kitas gyvūnų laikymo vietas ar medžioklės plotų vienetus ir sukelti užkrečiamąją ligą.

Gyvūnas – bet kokios rūšies domestikuotas ar laukinis gyvūnas, įskaitant ūkinius gyvūnus ir gyvūnus augintinius.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno augintinio ženklavimas – gyvūno augintinio žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno nugaišinimas – gyvūno nužudymas veterinariniais vaistais.

Gyvūno nužudymas – gyvybės atėmimas gyvūnui.

Gyvūno registravimas – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrų gyvūnų registro duomenų bazę.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų augintinių veisėjas – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą veisti gyvūnus augintinius verslo tikslais.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Kovinio šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra kovinis šuo.

Kovinis šuo – kovoms išvestos veislės šuo, įrašytas į Kovinių šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Laikinoji gyvūnų globa (toliau – laikinoji globa) – asmens veikla, kuria užtikrinama bešeimininkių ar bepriežiūrių gyvūnų gerovė ir apsauga, kol bus nustatytas jų savininkas ar laikytojas, laikantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.61 straipsnio 3 dalyje nustatytų terminų.

Pavojingas šuo – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Pavojingo šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

Prekiautojas gyvūnais – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą prekiauti gyvūnais.

Ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais.

Verslinis gyvūnų augintinių veisimas – teisės aktuose nustatyta tvarka vykdomas gyvūnų augintinių veisimas siekiant pelno, įskaitant kergimą.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – Savivaldybės teritorijos gyvenamojoje vietovėje nustatyta vieta su arba be įrenginių gyvūnams vedžioti, išleisti palakstyti ar pažaisti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinė valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Palangos valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (toliau – Palangos VMVT).

Viešoji vieta – aikštė, parkas, skveras, paplūdimys, daugiabučio namo kiemas, valstybės ir savivaldybės institucijos, švietimo, socialinių paslaugų, sveikatos priežiūros, prekybos, viešojo maitinimo, apgyvendinimo, poilsio ir pramogų organizavimo ir kitas paslaugas teikianti įstaiga, taip pat teritorija, statinys ar patalpa, kuriuose asmenys gali laisvai lankytis.

Zona, skirta lankytis su gyvūnais – atitinkamais ženklais pažymėta paplūdimio dalis, skirta lankytis asmenims su gyvūnais.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora.

Šuo pagalbininkas – šuo, kuris yra specialiai apmokytas vykdyti užduotis ir teikti pagalbą asmeniui su negalia pagal jo individualiuosius pagalbos poreikius, kad padidintų asmens su negalia savarankiškumą, saugumą ir (ar) mobilumą. Toks šuo žymimas šuns pagalbininko skiriamuoju ženklu, jo laikytojas ar savininkas turi turėti šuns pagalbininko statusą patvirtinantį dokumentą.

Punkto pakeitimai:

Nr. [M1-144](#), 2026-04-03, paskelbta TAR 2026-04-07, i. k. 2026-05689

3. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatyme, Lietuvos Respublikos žemės įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme ir kituose gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

Punkto pakeitimai:

Nr. [M1-144](#), 2026-04-03, paskelbta TAR 2026-04-07, i. k. 2026-05689

II. GYVŪNŲ LAIKYTOJŲ PAREIGOS

4. Gyvūnų laikytojai, įskaitant Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nustatytas pareigas, turi:

4.1. užtikrinti, kad šunys, katės ir (ar) kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės

maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

4.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėtus, užsikrėtusius ar sergančius pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūnus Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Palangos VMVT arba privačiam veterinarijos gydytojui;

4.3. užtikrinti, kad viešojoje vietoje jų vedami, nešami ar kitaip naudojami gyvūnai nekels grėsmės kitiems asmenims, gyvūnams, jų sveikatai, gyvybei ir asmenų, valstybės ar savivaldybės turtui;

4.4. gyvūnams išsituštinus ar kitaip priteršus viešojoje vietoje, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, nedelsiant surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus teršalus. Šio papunkčio nuostata netaikoma asmenims su negalia, turintiems šunis pagalbininkus ir galintiems pateikti asmens su negalia pažymėjimą ir šuns pagalbininko akreditaciją patvirtinantį dokumentą ar jų kopijas, ir kurie dėl ryškių judėjimo ar regos funkcijų sutrikimų fiziškai neturi galimybių surinkti ekskrementų ar kitų teršalų ir šalia nėra lydinčio asmens;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [M1-144](#), 2026-04-03, paskelbta TAR 2026-04-07, i. k. 2026-05689

4.5. nelaikyti ir nepalikti be priežiūros gyvūnų dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt.;

4.6. užtikrinti, kad teisės aktuose nustatytais atvejais vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“;

4.7. gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais;

4.8. apie gyvūno dingimą pranešti kompetentingai įstaigai, kuri yra sudariusi sutartį su Savivaldybe, vykdančiai bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, karantinavimą, eutanaziją, utilizavimą, kastravimą, sterilizavimą, gyvulinės kilmės gaišenų surinkimą.

III. DRAUDŽIAMIEI VEIKSMAI

5. Asmenims, įskaitant Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytus draudžiamus veiksmus, draudžiama:

5.1. vesti, nešti, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose, paplūdimiuose ir kitose viešosiose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu (1 priedas), išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis pagalbininkus. Draudžiamasis ženklas turi būti pritvirtintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas. Draudimas netaikomas renginių, susijusių su gyvūnų dalyvavimu, ir kuriems yra Palangos miesto savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka išduotas leidimas, metu;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [M1-144](#), 2026-04-03, paskelbta TAR 2026-04-07, i. k. 2026-05689

5.2. vedžioti gyvūnus arba leisti jų vedžiojamiems gyvūnams eiti į vaikų žaidimo aikštes;

5.3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro (lesalo) ar skysčių;

5.4. šunis, kates ir kitus gyvūnus išleisti vienus į daugiabučio namo bendro naudojimo patalpas, laiptines, kiemą, gatvę, nepriklausomai nuo to, ar jie su pavadėliu, antsnukiu, ar be jų;

5.5. laikyti gyvūnus maisto produktų gamybos ir prekybos įmonėse, viešojo maitinimo įstaigose, daugiabučių namų bendro naudojimo patalpose;

5.6. vežti gyvūnus miesto viešuoju transportu, išskyrus tuos, kurie vežami specialioje taroje, vadovaujantis gyvūnų vežimo taisyklėmis;

5.7. prekiauti gyvūnais nenumatytose tam vietose ar nesilaikant Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintų prekybos taisyklių;

5.8. daugiabučių namų gyvenamosiose patalpose, sandėliukuose, rūsiuose, bendrojo naudojimo koridoriuose laikyti ir kitose bendrosios paskirties teritorijose (skveruose, parkuose, pakelėse, daugiabučių namų aikštelėse) laikyti ir ganyti ūkinės paskirties gyvūnus palaidus bei kaupti mėšlą;

5.9. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių, į jas pilti smėlį, užterštą gyvūnų ekskrementais;

5.10. maudyti, prausti gyvūnus Savivaldybės teritorijoje esančiuose fontanuose, šaltiniuose, maudyklose, išskyrus tam tikslui įrengtas vietas;

5.11. rišti gyvūnus arti kelių ar šaligatvių, jeigu jie gali trukdyti pėsčiųjų judėjimui ir transporto eismui;

5.12. sąmoningai padaryti gyvūną bešeimininkiu ar be priežiūriu;

5.13. nesuteikti veterinarinės pagalbos, kai gyvūnams tokia pagalba būtina;

5.14. gąsdinti gyvūnus, sužeisti ar nužudyti, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus;

5.15. naudoti gyvūnus kaip taikinius;

5.16. organizuoti gyvūnų kovas ar kovas su gyvūnais, treniruoti gyvūnus kovoms;

5.17. skersti gyvūnus jų neapsvaiginus, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus;

5.18. operuoti gyvūnus jų nenuskausminus, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus;

5.19. atlikti veterinarines procedūras, siekiant pakeisti gyvūnų išvaizdą ar gyvūnų fiziologines funkcijas, pažeidžiant gyvūnų kūno dalių, minkštųjų audinių ar kaulų struktūrą, išskyrus gyvūnų kastravimą ir kitus teisės aktuose numatytus atvejus arba veterinarines procedūras, atliekamas veterinarijos gydytojo sprendimu dėl gyvūno sveikatos;

5.20. naudoti gyvūnų galimybes stimuliuojančias medžiagas, didinančias gyvūnų produktyvumą, darbingumą, sportinius rezultatus, išskyrus teisės aktuose leidžiamų medžiagų naudojimą ar kitus teisės aktuose numatytus atvejus;

5.21. naudoti gyvūnų sveikatai žalingas ar erzinančias chemines medžiagas bei kitas priemones ir įrenginius, sukeliančius gyvūnams baimę, stresą, kančias ar žalingas pasekmes jų sveikatai ir gerovei;

5.22. skatinti gyvūnų agresiją kitų gyvūnų ar žmonių atžvilgiu, naudojant dirbtinai žalojančias ar skausmą, kančią sukeliančias priemones;

5.23. mokyti ir dresuoti gyvūnus, sukeliant jiems skausmą ir baimę, naudojant dirbtinai žalojančias ar skausmą, kančią sukeliančias priemones;

5.24. veisti gyvūnus, sukeliant žalingas pasekmes gyvūnų sveikatai ir gerovei;

5.25. laikyti gyvūnus jų rūšies, amžiaus, fiziologijos ir elgsenos neatitinkančiomis teisės aktuose nustatytais sąlygomis;

5.26. taikyti gyvūnams netinkamus, žalingus gyvūnų laikymo, priežiūros ar darbo įrenginius;

5.27. nepakankamai šerti ar girdyti gyvūnus;

5.28. nesuteikti gyvūnams poilsio laiko, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius;

5.29. naudoti gyvus gyvūnus kitiems gyvūnams šerti, išskyrus atvejus, kai šiuos gyvūnus būtina šerti gyvūnais pagal gyvūnų biologiją ir jų neįmanoma šerti kitaip (visais atvejais gyvūnų augintinių naudojimas gyvūnams šerti draudžiamas);

5.30. vežti gyvūnus, pažeidžiant gyvūnų gerovę vežimo metu reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus;

5.31. naudoti gyvūnus reklamai, filmavimui, fotografavimui, parodose ir kituose renginiuose, jeigu dėl to gyvūnams sukeliamas skausmas, baimė, kančia, gyvūnai verčiami pranokti jų įgimtus gebėjimus ir yra lošinami;

5.32. paleisti laukinius gyvūnus, kurie buvo prižiūrimi žmogaus, į laisvę, jeigu šie gyvūnai nebuvo tinkamai paruošti gyventi natūralioje aplinkoje.

5.33. gyvūno savininkui ar laikytojui sutikti atlikti 5.12–5.33 papunkčiuose nurodytus veiksmus ar sudaryti sąlygas atlikti tokius veiksmus;

5.34. atlikti kitus veiksmus, sukeliančius gyvūnų žūtį, skausmą, kančią, pavojų gyvūnų sveikatai ar gyvybei, išskyrus teisės aktuose nustatytus atvejus.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOUI IR PRIEŽIŪRAI

6. Gyvūnams laikyti turi būti sudaromos tinkamos, jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo sąlygos (patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo).

7. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiamos veterinarijos paslaugos.

8. Gyvūnai, kurie laikomi lauke, turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

9. Pastatuose, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams ilsėtis ar pakreikta tinkamų pakratų.

10. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, nekenksmingi, be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

11. Gyvūnai turi būti šeriami (lesinami) jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologinius poreikius atitinkančiais laiko tarpais.

12. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

13. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnų šėrimo (lesinimo) ir girdymo įrangos, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis, atsigerti visi gyvūnai.

14. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti nuolat laikomi tamsoje arba dirbtinėje šviesoje be poilsio pertraukų. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologiniams ir etologiniams poreikiams tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas tinkamas dirbtinis apšvietimas.

15. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

16. Gyvūnai, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), turi būti laikomi taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

17. Gyvūnų laikymo vietoms, ypač aptvarams, voljerams, įrengti naudojamos medžiagos, gyvūnams laikyti ir prižiūrėti naudojama įranga, prie kurių jie gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos ir turi būti įrengtos taip, kad jas būtų galima lengvai valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

18. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai turi atitikti statybos techninį reglamentą STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“.

19. Laukiniai paukščiai (balandžiai, karveliai ir kt.) gali būti laikomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomame žemės sklype tam tikslui pritaikytose patalpose.

20. Draudžiama laikyti, veisti ir lesinti laukinius paukščius mėtant maistą, jo likučius daugiabučių namų balkonuose ir kiemuose.

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

21. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi vadovaujantis Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 „Dėl Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“. Visi fiziniai asmenys, laikantys Ūkinės paskirties gyvūnus, privalo juos registruoti Palangos VMVT.

22. Atskirų rūšių gyvūnai privalo būti registruojami ir ženklinami pagal gyvūnų registravimą ir ženklinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

23. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų reikalavimų, taikomų tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojai, vykdydami gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti:

25.1. biologinio saugumo priemonių reikalavimų laikymąsi;

25.2. kad ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar (lesinami) tik saugiais pašarais ar (lesalais) ir girdomi tinkamu vandeniu;

25.3. kad ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos, vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

27. Savivaldybės teritorijoje ūkinės paskirties gyvūnai gali būti laikomi savininkų nuosavose uždaroje teritorijose tik specialiai ūkinių gyvūnų laikymui pastatytuose ūkiniuose pastatuose ir ganomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomose teritorijose.

28. Ūkinės paskirties gyvūnai ir paukščiai gali būti laikomi savininkų nuosavose uždaroje teritorijose užtikrinant, kad bus laikomasi švaros ir tvarkos reikalavimų.

29. Bičių laikytojai turi laikytis Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (toliau – Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimai).

30. Bičių laikytojai turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius.

31. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo, pvz., „Atsargiai, bitės!“ (2 priedas). Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodyti bičių laikytojo kontaktiniai duomenys (telefono numeris, el. pašto adresas).

32. Bitynai turi būti įrengiami, kaip nustatyta Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 6 ir 7 punktuose.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojai leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

33.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

33.2. 1 km atstumu nuo kitų bičių laikytojų žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

34. Bičių laikytojams atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta Taisyklių 32 punkte, galima tik tuo atveju, jei jie turi žemės valdos, kurioje pasėti medingieji augalai ar pasodinti medingieji medžiai ar krūmai, valdytojo raštišką sutikimą.

35. Siekdami užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, bičių laikytojai turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 „Dėl Augalų apsaugos produktų saugojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių patvirtinimo“.

36. Bičių laikytojai apie avilių su bičių šeimomis apžiūros, medkopio ar kitų bityno priežiūros darbų atlikimą medunešio laikotarpiu turi iš anksto žodžiu įspėti asmenis, esančius žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, ir už jos ribų, kurie galimai gali nukentėti nuo bičių.

37. Bičių laikytojai, turintys bitynus Savivaldybės gyvenamosiose vietovėse, bičių skraidymo (nežiemojimo) laikotarpiu turi užtikrinti, kad:

37.1. nuo jo įrengtų avilių su bičių šeimomis, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams su bičių šeimomis netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta ne žemesne kaip 2 m aukščio tvora (medine, vieline, metaline, plastikine ar pan.) arba apsodinta ne žemesniais kaip 2 m aukščio augalais;

37.2. avilių lakos būtų atgręžtos į jų žemės valdos centrą, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemesniame kaip 2 m aukštyje virš žemės paviršiaus;

37.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojai turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdų savininkai ar naudotojai leidžia jiems laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

38. Kiekvienas gyvūnas privalo būti laikomas ir prižiūrimas gyvūno rūšį, amžių, fiziologiją ir elgseną atitinkančiomis sąlygomis, pagal gyvūnų laikymą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus, užtikrinant, kad nebūtų varžoma gyvūno judėjimo laisvė ir gyvūnui nebūtų keliamas nepatogumo jausmas, skausmas ar kančia.

39. Atskirų rūšių gyvūnai privalo būti registruojami ir ženklinami pagal gyvūnų registravimą ir ženklinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

40. Kiti gyvūnai augintiniai gali būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre.

41. Gyvūnų augintinių veisėjas privalo vadovautis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. liepos 30 d. įsakyme Nr. B1-508 nustatyta tvarka.

42. Voljeras, narvas ar kiti įrenginiai, kuriuose laikomi šunys, turi būti tokio aukščio ir įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

43. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių 1 priede nustatytas normas.

44. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

45. Šunims, kurie laikomi lauke, prieinamoje vietoje turi būti įrengtos būdos ar kitos vietos (slėptuvės), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų. Šuns būdos ar kitos vietos (slėptuvės) dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, turi būti toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būdos ar kitos slėptuvės turi būti pakeltos nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo, siekiant užtikrinti šunų poilsio vietų apsaugą nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdų ar kitų vietų (slėptuvių) angas uždengti, kad į jas nepatektų krituliai.

46. Žemės valdoje šunys gali būti laikomi nepririšti, jei užtikrinama, kad šunys iš jos neišeis. Tokiu atveju matomoje vietoje (pvz., prie vartų) turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie tokios žemės valdos įėjimo rekomenduojama įrengti priemonę (pvz., skambutį) žemės valdoje esantiems asmenims pakviesti.

47. Privačiose namų valdose gyvūnų laikymui skirti statiniai, nereikalaujantys projektinės dokumentacijos rengimo, įrengiami ne arčiau kaip 2 metrai nuo kaimyninio sklypo ribos. Nurodytą atstumą galima pakeisti tik turint raštišką kaimyninių valdų savininko sutikimą.

48. Šunis rekomenduojama vedžioti gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jų nėra, – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose.

49. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šunų laikytojai, vedžiodami savo augintinius uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šunys nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei neišeis iš aikštelės, šunys gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžijantys šunis, turi surinkti jų šunų ekskrementus ir kitus teršalus.

50. Gyvūnų augintinių savininkas privalo garantuoti, kad gyvūnų auginimas ir laikymas nekels grėsmės žmonių ramybei, sveikatai ar gyvybei, nuosavybei, nepažeis kitų asmenų teisių ir interesų, sanitarijos ir higienos reikalavimų.

51. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, zonoje, skirtoje lankytis su gyvūnais ir kitose viešosiose vietose vedžijami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešojoje vietoje vedžijami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Jei vedžijant (vedant) šunis šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šunys negalėtų pasiekti žmonių ar gyvūnų ir nekeltų jiems grėsmės.

52. Zonoje, skirtoje lankytis su gyvūnais, (3 priedas) gyvūnų savininkai atsako už gyvūnų neagresyvų elgesį, gyvūnų ekskrementų surinkimą. Šio punkto nuostata netaikoma asmenims su negalia, turintiems šunis pagalbininkus ir galintiems pateikti asmens su negalia pažymėjimą ir šuns pagalbininko akreditaciją patvirtinantį dokumentą ar jų kopijas, ir kurie dėl ryškių judėjimo ar regos funkcijų sutrikimų fiziškai neturi galimybių surinkti ekskrementų ar kitų teršalų ir šalia nėra lydinčio asmens.

Punkto pakeitimai:

Nr. [M1-144](#), 2026-04-03, paskelbta TAR 2026-04-07, i. k. 2026-05689

53. Šunų laikytojai, vaikščiodami su savo gyvūnais augintiniais viešojoje vietoje, įskaitant gatves, neturi leisti jiems šlapintis ant pastatų, laikinų statinių, skulptūrų, aplinkos meno kūrinių, tuštintis ir šlapintis gėlynuose.

54. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente ([EB](#)) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. sausio 20 d. Komisijos reglamentu ([ES](#)) Nr. 2017/160 (OL 2017 L 27, p. 1), laikytojai turi turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas teisėtas tokių gyvūnų įsigijimas.

VII. KOVINIŲ IR PAVOJINGŲ ŠUNŲ ĮVEŽIMAS, ĮSIGIJIMAS, LAIKYMAS, VEISIMAS, REGISTRAVIMAS, ŽENKLINIMAS, DRESAVIMAS IR PREKYBA JAIS

55. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai turi būti laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 „Dėl Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

56. Kovinių ir pavojingų šunų veislių sąrašas:

56.1. Amerikiečių pitbulterjeras;

56.2. Amerikiečių Stafordšyro terjeras;

56.3. Stafordšyro bulterjeras;

56.4. Amerikiečių buldogas;

56.5. Argentinų dogas;

56.6. Fila Brasileiro (Brazilų mastifas);

56.7. Kangalas (Turkų aviganis);

56.8. Kaukazo aviganis;

56.9. Pietų Rusijos aviganis.

57. Visi pavojingi šunys turi būti ženklinti išorinio ženklinimo žymekliu ir tatuiruote ar implantu – mikroschema.

58. Pavojingų šunų savininkai, atsakingi asmenys privalo turėti leidimą laikyti pavojingus šunis. Leidimus išduoda Palangos miesto savivaldybės meras.

59. Leidimai laikyti pavojingus šunis neišduodami asmenims:

59.1. jaunesniems negu 18 metų;

59.2. įrašytiems į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos ar psichinės ligos;

59.3. teistiems už tyčinius smurtinius nusikaltimus, jeigu teistumas neišnykęs arba nepanaikintas;

59.4. gyvenantiems kartu su asmenimis, nurodytais šių Taisyklių 59.2 ir 59.3 papunkčiuose.

60. Įgaliotos institucijos pavojingus šunis gali paaimti vadovaujantis šiais teisės aktais:

60.1. kai atsiranda šių Taisyklių 59.1–59.4 papunkčiuose numatyti pagrindai;

60.2. panaikinus leidimą laikyti pavojingą šunį;

60.3. sustabdžius leidimo laikyti pavojingą šunį galiojimą iki išnyks leidimo sustabdymo pagrindai;

60.4. mirus šuns savininkui iki jo įpėdiniui bus išduotas leidimas laikyti pavojingą šunį;

60.5. mirus šuns savininkui, jei įpėdinis nepriėmė palikimo ar įpėdiniui atsisakyta išduoti leidimą laikyti pavojingą šunį.

61. Jeigu šių Taisyklių 60 punkte nustatytais atvejais pavojingas šuo kelia realią grėsmę žmonėms ar kitiems gyvūnams, jis gali būti nugaišinamas. Jeigu pavojingas šuo buvo paimtas laikinajai globai ar buvo nugaišintas, tokio šuns savininkas privalo kompensuoti išlaidas, susijusias su šio šuns paėmimu, laikymu ir (ar) nugaišinimu.

62. Dresuoti pavojingus šunis gali tik asmenys, turintys dresuotojo kvalifikacijos patvirtinimo dokumentą, išduotą atitinkamos gyvūnų laikytojus vienijančios asociacijos.

63. Pavojingų veislių šunų ir jų mišrūnų savininkai privalo turėti šunų paskiepijimo (vakcinavimo) pažymėjimą su nurodytu identifikacijos numeriu.

64. Pavojingam šuniui turi būti išduotas Tarptautinės kinologų organizacijos pripažįstamas dokumentas, kuriuo patvirtinama šuns kilmė ir veislė.

VIII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

65. Bepriežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, laikinąją globą, be priežiūrių grąžinimą savininkams Palangos mieste organizuoja kompetentingos įstaigos, kurios yra sudariusios sutartis su Savivaldybe.

66. Draudžiama gyvūną padaryti bešeimininkiu ar be priežiūriu, t. y. gyvūną palikti gatvėje, kieme, miške, pakelėje ar kitose vietose, norint juo atsikratyti.

67. Draudžiama naikinti bešeimininkius, be priežiūrius gyvūnus naudojant šaunamąjį ginklą ar kitą brutalią įrangą, išskyrus savigynos, epizootijos ir Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatyme numatytus atvejus.

68. Už neleistiną bešeimininkių, be priežiūrių gyvūnų laikymą (veisimą) patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), kiemuose, garažuose ar jų teritorijose atsako ir bešeimininkių gyvūnų surinkimo, aplinkos kenksmingumo pašalinimo (deratizacijos, dezinfekcijos, dezinfekcijos) išlaidas apmoka fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių patalpose, teritorijose bešeimininkiai gyvūnai laikomi ir veisiami.

69. Draudžiama šerti bešeimininkius, be priežiūrius, laukinius ir kitus gyvūnus viešosiose vietose, kiemuose, prie laiptinių, po balkonais, paplūdimyje, bendrojo naudojimo vietose

ar patalpose, rūsiuose, laiptinėse, daugiabučių namų balkonuose, mėtant maistą, jo likučius iš balkonų, per langus, įrengti bešeimininkų gyvūnų šėryklas.

IX. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

70. Renginių su gyvūnais (parodų, sporto varžybų, rungtynių, mugių, aukcionų, cirko vaidinimų ar programų, konkursų, filmų, laidų, reklamų ar kitų viešųjų renginių, kuriuose naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų) organizatoriai turi laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2018 m. kovo 28 d. įsakymo Nr. B1-286 „Dėl Pranešimo apie renginį (-ius) su gyvūnais formos patvirtinimo“ reikalavimų.

71. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti savivaldybės, kurios teritorijoje numatomi renginiai su gyvūnais, administraciją.

72. Palangos miesto savivaldybės administracijos struktūrinis padalinys, atsakingas už leidimų organizuoti renginius išdavimą, informuoja Palangos VMVT apie savivaldybės teritorijoje numatomus renginius su gyvūnais.

73. Gyvūnų parodos, varžybos gali būti rengiamos tik gavus Palangos VMVT raštišką leidimą.

X. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ IR KITŲ GYVŪNŲ GAIŠENŲ TVARKYMAS

74. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais.

75. Palangos miesto savivaldybės teritorijoje gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymą organizuoja kompetentingos įstaigos, kurios yra sudariusios sutartis su Savivaldybe.

76. Už gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą atsakingas teritorijos, kurioje rasta gaišena, savininkas. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti užkastos gyvūno augintinio laikojo privačioje valdoje. Kasant gaišeną gyvūno augintinio laikojo privačioje valdoje turi būti parenkama atokesnė vieta nuo pastatų, vandens telkinių ir ten, kur nėra paviršinių gruntinių vandenių.

77. Jei gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.), įmonės, vykdančios gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą, darbuotojas privalo pranešti gyvūno savininkui. Savininkai privalo įstatymų nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymu. Jei nesutinkama atlyginti žalą, išlaidos išieškomos Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatyta tvarka. Gyvūnui nugaišus dėl nežinomų priežasčių, būtina išsaugoti gaišeną ir pranešti Palangos VMVT.

XI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

78. Kaip laikomasi šių Taisyklių, kontroliuoja Savivaldybės biudžetinė įstaiga – Palangos miesto viešosios tvarkos ir rinkliavų tarnyba ir kitos Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse (toliau – ANK) nustatytos atsakingos institucijos. Administracinę atsakomybę už taisyklių nesilaikymą taiko ANK nurodytų institucijų įgaliojimai pareigūnai.

79. Gyvūnų savininkai, laikojojai ar nukentėję asmenys nedelsdami turi pranešti Palangos VMVT ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė, šeškas ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

80. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

81. Gyvūnų savininkai privalo įstatymuose nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų padaryta žala žmonių sveikatai, jų ir valstybės turtui. Žala atlyginama Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatyta tvarka.

82. Šių Taisyklių vykdymą kontroliuojantys pareigūnai turi teisę:

82.1. įeiti į butą ar kitas gyvenamąsias patalpas, turint teismo sprendimą ar buto (gyvenamųjų patalpų) savininkų sutikimus, jei nesilaikoma šių Taisyklių;

82.2. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ar paaiškinimų gyvūnų apsaugos klausimais.

Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės
teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių
1 priedas

DRAUDŽIAMOJO ŽENKLO PAVYZDYS
(„Draudžiama įeiti su gyvūnais“)

Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės
teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių
2 priedas

ISPĖJAMOJO ŽENKLO PAVYZDYS
(„Atsargiai, bitės“)

Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės
teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių
3 priedas

INFORMACINIO ŽENKLO PAVYZDYS
(„Zona, skirta lankytis su gyvūnais“)

Pakeitimai:

1.
Palangos miesto savivaldybės administracija, Potvarkis
Nr. [M1-144](#), 2026-04-03, paskelbta TAR 2026-04-07, i. k. 2026-05689
Dėl Palangos miesto savivaldybės mero 2025 m. kovo 14 d. potvarkio Nr. M1-110 „Dėl Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo